

ALGEMENE KAMER

**ZAAK VAN VRM t. NV VLAAMSE MEDIA
MAATSCHAPPIJ**

(dossier nr. 2008/0459)

BESLISSING
nr. 2009/036

20 april 2009

In de zaak van VRM tegen NV Vlaamse Media Maatschappij,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Dhr R. LANNOO,
Mevr P. VALCKE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,
en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 20 april 2009,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij het kaderbesluit monitoring van het Vlaams Commissariaat voor de Media van 22 april 2005 tot het uitvoeren van een regelmatige monitoring van de Vlaamse televisieomroepen, werden de uitzendingen op dinsdag 23 december 2008 (17u – 23u) van diverse televisieomroepprogramma's aan een onderzoek onderworpen, waaronder het omroepprogramma VTM van NV Vlaamse Media Maatschappij.

Het onderzoek werd uitgevoerd op basis van opnamen door Mediaxim.

2. Op 5 februari 2009 legt de onderzoekscel van de Regulator aan de algemene kamer van de Regulator een onderzoeksrapport voor aangaande mogelijke overtredingen van de regelgeving inzake reclame, telewinkelen, sponsoring en boodschappen van algemeen nut tijdens de bovengenoemde uitzendingen.

3. Op 16 februari 2009 beslist de algemene kamer van de Regulator om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen de NV Vlaamse Media Maatschappij (hierna: VMMA), met maatschappelijke zetel Medialaan 1 te 1800 Vilvoorde, een procedure op tegenspraak op te starten.

4. De beslissing om een procedure op tegenspraak op te starten wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 24 februari 2009 aan VMMA meegedeeld.

5. VMMA bezorgt haar schriftelijke opmerkingen aan de Regulator bij brief van 11 maart 2009.

6. Op de hoorzitting van 20 april 2009 wordt VMMA vertegenwoordigd door Ben Appel.

DE FEITEN

7. De onderzoeksceel stelt vast dat voor en na het programma 'LouisLouise' een spot wordt uitgezonden waarbij de kijker wordt opgeroepen deel te nemen aan een wedstrijd tegen betaling met vermelding van het tarief en met vermelding van de te winnen prijzen.

De onderzoeksceel stelt vast dat de spots in kwestie niet duidelijk als dusdanig als telewinkelen herkenbaar zijn en niet duidelijk onderscheiden zijn van de programma's door optische en/of akoestische middelen.

HET RECHT

8.1. Artikel 2, 19°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, (hierna genoemd: het Mediadecreet) definieert telewinkelen als volgt:

"telewinkelen: rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek, die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen."

8.2. Artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet luidt als volgt:

"Reclame en telewinkelen moeten duidelijk als dusdanig herkenbaar zijn en door optische en/of akoestische middelen duidelijk onderscheiden zijn van de programma's."

A. Argumenten van de aangeklaagde omroep.

9.1. Algemeen

VMMA maakt in eerste instantie voorbehoud voor de excepties betreffende het kaderbesluit monitoring van 22 april 2005 en de schending van de artikelen 20 en 21 van het reglement van orde van de Algemene Kamer. De omroep verwijst hiervoor naar zijn verzoekschriften neergelegd bij de Raad van State.

Voor zover de controle gebeurde op basis van opnamen van Medimaxim

maakt VMMA eveneens voorbehoud.

9.2. Telewinkelen

VMMA betwist de kwalificatie als telewinkelen van de bedoelde spot. Volgens VMMA is er van een echte aanbieding van producten en diensten geen sprake, maar is de wedstrijd in kwestie slechts een aanbieding tot amusement en dus geen onafhankelijke economische dienstverrichting.

VMMA wijst er op dat het, in tegenstelling tot de zaak die tot de beslissing 2008/039 heeft geleid, hier gaat om een wedstrijd die duidelijk kaderde binnen de uitzending van het programma LouisLouise. Dit blijkt uit de uitdrukkelijke verwijzing naar het programma, het tijdstip van uitzending – bij aanvang en op het einde van het programma – en het feit dat de wedstrijd niet duidelijk onderscheiden is van het programma.

VMMA vestigt de aandacht op het geringe economische voordeel dat de wedstrijd voor de omroep heeft opgebracht.

B. Beoordeling.

10.1. Algemeen

Het komt niet toe aan de Regulator om zich uit te spreken over de wettigheid van het kaderbesluit van 22 april 2005 en de vaststellingen gedaan door Medimax, en over een mogelijke schending van het reglement van orde van de Algemene Kamer. Zolang de onwettigheid of schending van deze teksten en vaststellingen niet is vastgesteld door de bevoegde instantie, blijft de Regulator deze op dezelfde wijze toepassen en gebruiken.

10.2. Telewinkelen

De uitzending van spots waarbij de kijker de mogelijkheid wordt aangeboden tegen betaling deel te nemen aan een wedstrijd om zo kans te maken op een prijs met vermelding van het tarief en met vermelding van de te winnen prijzen, moet worden beschouwd als telewinkelen, zoals gedefinieerd bij artikel 2, 19°, van het Mediadecreet.

De Regulator verwijst hiervoor naar zijn beslissingen 2007/040 d.d. 14 december 2007 en 2008/039 d.d. 23 juni 2008.

Het verweer van VMMA dat de bedoelde spots kaderen binnen de uitzending van het programma 'LouisLouise' kan niet worden gevolgd. De spots worden respectievelijk voorafgaand aan de begingeneriek en volgend op de eindgeneriek van het programma uitgezonden. Hieruit moet worden afgeleid dat de spots geen geïntegreerd deel uitmaken van het programma.

De bedoelde spots worden niet door optische en/of akoestische middelen onderscheiden van de programma's.

Hieruit volgt dat VMMA de bepaling van artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet heeft geschonden.

Bij de bepaling van de sanctie houdt de Regulator rekening met het geringe economische voordeel dat de uitzending van de bedoelde spots aan VMMA heeft opgebracht.

Gelet op de omstandigheden van de zaak is een waarschuwing een gepaste sanctie.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. In hoofde van NV Vlaamse Media Maatschappij een inbreuk op artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet vast te stellen.
2. Overeenkomstig artikel 176, § 1, 1°, van het Mediadecreet NV Vlaamse Media Maatschappij daarvoor te waarschuwen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 20 april 2009.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

